

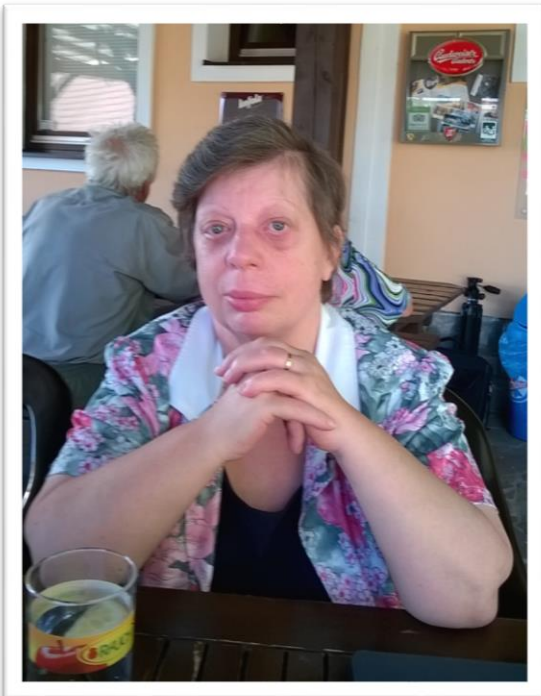
DENÍK PRO MOU MAMINKU

MÁ MAMINKA UŽ NEŽIJE.

Zemřela na Nový rok 2016. Důvod jejího neočekávaného úmrtí se už nikdy nedozvím, neboť nemocnice neprovedla ze zákona povinnou zdravotní pitvu. Zním jen potíže, se kterými ji podvkrát vezla záchranná služba do dvou ambulancí; znám „pracovní diagnózy“, které lékaři zapsali do zpráv. Má maminka však nebyla dovyšetřena. Po prvním odvozu do nemocnice pro bolesti na hrudi (u pravé klíční kosti), vysoký krevní tlak a vysoký krevní cukr (diabetička na inzulínu), lékař vyhodnotil pořízený rentgenový snímek jako dostačující - interní či kardiální dovyšetření neindikoval. Nechal ji odvézt sanitou zpět domů s úsudkem blokády páteře anebo nataženého svalu. Po druhém odvozu – o dva necelé dva dny později - pro bolesti na hrudi (přímo u srdce), dušnost a při předání na JIP kardiologického oddělení již neměřitelnou glykémii, neměli lékaři údajně k provedení dovyšetření dostatečný časový prostor. Přístroj zaznamenávající EKG křivku potvrdil akutní srdeční příhodu již v sanitě, a přesto ani krev neodebrali. Mou maminku namísto koronární jednotky uložili na jednotku intermediární péče, přičemž ji nechali projít nejdříve ambulancí. Opakovaně poukazuji na jisté skutečnosti (důkazy) zdravotnické dokumentace, které jsou v rozporu s předkládaným popisem průběhu hospitalizace. Marně. Nikdo nereaguje, jako by nikdy neexistovaly.

Musela má maminka skutečně odejít?

Fotografie, kterou vidíte, je z června roku 2015 - z našeho úplně posledního výletu do Žumberka. V létě roku 2014 po laparoskopické operaci karcinomu dělohy (úspěšné i s dobrou prognózou) prodělala a snad jen zázrakem přežila jednu z pooperačních komplikací – infekci - sepsi. Fotografovat maminku v té době mi srdce nedovolilo, byť by to byl zřejmě dnes o lecčems důkaz.

O tom, zda to byla právě těžká sepse se všemi jejími důsledky, co se mohla výraznějším způsobem podílet na celkovém zhoršení zdravotního stavu, jež vedlo až k úmrtí, lze vzhledem k porušení zákonné povinnosti provedení pitvy už jen spekulovat. Naproti tomu znám ale velmi dobře celou zdravotnickou dokumentaci, a tak nemohu sdílet názor odborníků, že také tehdy při léčbě mé maminky nikdo nepochybil. Jsem totiž přesvědčena o tom, že týdenní prodlevu v dovyšetření patogenu a zdroje infekce nelze považovat za správnou; stejně tak prodlevu v nasazení cílené, adekvátní léčby. Nemohu si ani nevšimnout snahy zastřít zásadní rozhodné skutečnosti této dokumentace a naopak vyzdvihoval ty méně podstatné až nepodstatné.

Zjistila jsem, že přesně takto se často „vaří posudky“.

Tenkrát, v červenci roku 2014, jsem ze strachu, že by mohl někde někdo něco zase podcenit nebo přehlédnout (být by se mělo jednat třeba i o nás samotné) začala psát o mamince/pro maminku deník.

Zčásti heslovitě, zčásti formou vyprávění - podle situace a vlastních momentálních sil. Prvních několik řádek je velmi strohých. Poté, co mi lékař bezprostředně po život zachraňující operaci – ileostomii oznámil, že se maminka zařadila mezi kriticky nemocné pacienty s velmi nejistým vývojem situace, jsem nedokázala vůbec uspořádat své myšlenky. Všechny nás ovládla - slovy nepopsatelná - úzkost.

Jedná se o naprosto autentické zápisy. Vycházela jsem tehdy skutečně jen z toho, co jsem viděla, jak se k ní nebo k nám choval personál, co nám maminka řekla (příčemž nedokáži vyhodnotit tehdejší stav její mysli - prodělala těžkou sepsi, dvě operace, dvě narkózy a dvě pooperační deliria). Opis celé zdravotnické dokumentace jsem tenkrát neměla k dispozici, takže jsem zdaleka neznala jeho obsah a tu, kterou jsem k dispozici již měla, jsem ještě nestačila prostudovat.

Své současné úvahy označuji v textu níže *kurzívou*.

23. 7. 2014 - středa

SEPSE – MULTIORGÁNOVÉ SELHÁVÁNÍ – ILEOSTOMIE – TRACHEOSTOMIE

24. 7. 2014 - čtvrtek

v umělém spánku, dialýza

25. 7. 2014 - pátek

v umělém spánku, ukončení dialýzy

26. 7. 2014 - sobota

začalo pozvolné probouzení

28. 7. 2014 - pondělí

dopoledne probuzena z umělého spánku

30. 7. 2014 - středa

poprvé na nás maminka reagovala; dosud zřejmě pod vlivem léků

31. 7. - čtvrtek

lékař slibuje, že by o víkendu mohli snad zrušit tracheostomii (tj. 2. nebo 3. 8).

1. 8. - pátek

maminka si asi v noci si vytrhla žaludeční sondu; nové zavedení

2. 8. - sobota

maminka se domlouvá s námi písemně; skoro čitelné písmo

3. 8. - neděle

maminka si prý chtěla vytrhnout tracheostomii a sondu v krční tepně; halucinace; přivázaný ruce k posteli

4. 8. - pondělí

maminka kromě potravy žaludeční sondou dostala první "normální" jídlo - bramborová kaše, banán na kašičku

5. 8. - úterý

maminka poprvé od operace seděla v křesle (dopoledne)

6. 8. - středa

objevily se nové bakterie (jaké?), nasazena antibiotika, naměřena teplota, nezájem o okolí, bolesti, třes prstů mamince znemožňuje domluvu psaním

7. 8. - čtvrtek

nečekané zlepšení stavu! - po celou dobu cca 2 hod. návštěvy maminka seděla v křesle, sama pila

z hrnečku, usmívala se na nás; ráno prý ale vytrhla žaludeční sondu (neměla ji při návštěvě zavedenou), snad ji znovu nenasadí

8. 8. - pátek

žaludeční sonda nově zavedena, maminka si stěžuje na pálení ve stomii; prý nejedla (info od sestry)

9. 8. - sobota

výměna všech kanyl apod., vše vyčištěno, vydesinfikováno; celou návštěvu maminka prospala

10. 8. - neděle

maminka má jediný zájem - chuť na ovoce

11. 8. - pondělí

skoro celou naši návštěvu maminka prospala

Maminky stav - ať už fyzický nebo psychický - byl tak proměnlivý. Někdy jsme odcházeli z návštěvy v naději, že se začne vše postupně zlepšovat a musíme být jen trpěliví; jindy naprosto zoufalí. Pokud jíst chtěla nebo mohla, tak měla chuť na ovoce. Sepse jí vzala ale nejen vitamíny nebo bílkoviny, kdy hrozným způsobem pohubla. Chyběly také minerály. Stála jsem za její postelí a česala její dříve husté vlasy. Zůstávaly mi skoro všechny v hřebenu – „silou vůle musím zadržet slzy, aby je maminka neviděla“ – přikazovala jsem si. Všechny vzpomínky zůstávají živé a je úplně jedno, jestli vám o nich píší nebo bych mlčela. Ony nemohou zmizet.

12. 8. 2014 - úterý

podle lékaře je hojení v pořádku, ale maminka to psychicky vzdala - lékař se domnívá, že se jí nechce opustit nemocnici; maminka měla dnes jediný zájem, a to chuť na ovoce

13. 8. 2014 - středa

maminka má chuť na pivo (které nikdy nepila, žádný alkohol) - prý jsou ve sklepě dva plné džbánky (ve skutečnosti nejsou); cvičila prý ruce a nohy

14. 8. 2014 - čtvrtek

maminka prý snědla (podle sestry) jogurt, 2 přesnídávky jablečné, trochu kuřete; nechce prý cvičit; při naší návštěvě se krmila sama - borůvky brala po jedné kuličce, třes ruky postupně ustával

16. 8. 2014 - sobota

maminka se zdála být odevzdaná, apatická - sama říká, že nemá zájem o nic, nic nechce, na nic nemyslí

17. 8. 2014 - neděle

obrázek jako včera - co se stalo?

18. 8. 2014 - pondělí

PŘEKLAD Z ANESTEZIOLOGICKO-RESUSCITAČNÍHO ODDĚLENÍ NA JIP CHIRURGICKÉHO ODDĚLENÍ

19. 8. 2014 - úterý

zrušení tracheostomie i nazogastrické sondy, maminka začíná více jíst, povídá, trochu chraptí, večer telefonuje, prý má ale málo červených krvinek - transfúze

20. 8. 2014 - středa

zlepšení, maminka má chuť k jídlu, ale bolesti břicha

21. 8. 2014 - čtvrtek

zlepšení, maminka je veselá, plná optimismu, hodně jí

22. 8. 2014 - pátek

maminka se nemůže postavit na levou nohu, ani s ní hýbat, umrtvené prsty, bolest až ke koleni, přivolán neurolog – zřejmě porušený nerv, terapie: mnoho týdnů rehabilitací, naordinován vitamin B12 - (zápis rehabilitační sestry ze dne 15. 7. na ženském oddělení: ind. LTV na lůžku - kondiční cvičení HK a DK, izometrické cvičení, DG, CG, vertikalizace - chůze s doprovodem na pokoji - stav zhoršen, pacientka udává bolesti levého nártu – rychlý nástup únavy, vizita však problém s končetinou nezaznamenává, levá noha byla na ženském oddělení ovázána na požádání sestrou)

23. 8. 2014 - sobota

vit. B12 není na oddělení, snad v pondělí zapůjčení z jiného oddělení; od nočních hodin je mamince zle, zvrací, černé fleky před očima, závratě, unavená, spavá, přivolán ošetřující lékař, injekce proti nevolnosti, injekce proti bolesti

24. 8. 2014 - neděle

závratě při změně polohy (sezení, leh na lůžko), píchavé i tupé bolesti hlavy, maminka zvrací, chvílemi úleva (zřejmě při stabilizaci polohy), zhoršující se nedoslýchavost – včera jsme informovali lékaře, že maminky otec trpěl Meniérovou chorobou, zda by se nemohlo jednat o takové onemocnění, lékař nám sdělil, že toto oddělení prý tento problém řešit nebude, zvažoval žaludeční vřed

25. 8. 2014 - pondělí

maminka má závratě, nevolnosti trvají, bolesti hlavy, tlak v hlavě, lékařkou zřejmě přizván neurolog, úvaha o Meniérově chorobě, naordinovány léky – Betahistin (?), přislíbeno vyšetření mozku a sluchu

26. 8. 2014 - úterý

PŘEKLAD Z JIP CHIRURGICKÉHO ODDĚLENÍ NA CHIRURGICKÉ ODDĚLENÍ

v 9 hodin maminka volá svému muži, je jí špatně, zvracela, budou ji prý překládat na standardní pokoj do 3. patra - můj telefonát s lékařkou, cituji ji: "...vy mi voláte proto, že vám paní Jindrová dramaticky líčila, jak hrozně zvracela, ale to zvracení vypadalo tak, že si třikrát odplivla" „Ne, já vám volám paní doktorko proto, že mne napadlo, zda by se nemohlo jednat o otok mozku, vzhledem k tomu, že měla maminka takové výkyvy v hladině cukru (glykémie 30 a pak 3.5, informace od sester) a má úporné bolesti hlavy, tlak v hlavě, (lékaři se o tom zmínila, záznam asi nikde nebude), zvrací čtvrtý den, takže je mi divné, že by ataka Meniérové choroby trvala tak dlouho, dědeček nikdy tak dlouho neměl a i charakter závratí býval jiný (navíc jsem tuto diagnózu telefonicky konzultovala se zástupcem přednosta ORL Kliniky Královské Vinohrady). Stejně tak jsou výkyvy tlaku nebo vyšší/nížší tepy.“ Požádala jsem tuto lékařku o CT vyšetření, abychom mohli tak závažnou diagnózu jako je otok mozku, vyloučit. Prý předá informaci lékařům ze 3. patra - "standardního", kam maminku přeloží - 10:30 hodin asi překlad, maminka volá, že je na pokoji č. 308

27. 8. 2014 - středa

maminku prý navštívila ošetřující lékařka, ptala se na potíže, přizvala lékařku z gastroenterologie - zvracení po napití se je prý pravděpodobně způsobeno těžším přízpůsobováním se organismu stómii (má pozn.: dříve ale jedla, pila bez problémů, zvracení teprve od 23. 8.), bolesti hlavy trvají, zhoršené při horizontální poloze, tlak v hlavě a „tisíc jehliček“, tak nám maminka popisuje, stejně tak závratě, na zvracení po každém napití se vody, tak prý raději dnes nepije, domlouvali jsme jí, že pít musí kvůli ledvinám, přestože dostává i infúzi, má bolesti břicha - snažili jsme se dopoledne dovolat se na oddělení lékařce, bylo nám sděleno, že musíme jen ráno v 7 hodin - maminka nás prosí,

ať nežadáme informace, ať je tam vše „v klidu“ a lékaři se nezlobí, nevíme, zda je plánované nějaké vyšetření

28. 8. 2014 - čtvrtek

mamince je špatně, bolest hlavy, tlak v hlavě, na zvracení, změřen TK 230/80, změřen podruhé 200/?, zřejmě po podání nějakého léku na snížení, potřetí 140/?, částečně úleva i po podání Tramalu, ten asi v 11 hodin, při naší návštěvě kolem 16 hodin opět zhoršení, na zvracení, závratě - při sezení pocit, že padá na stranu a dozadu, při horizontální poloze navíc zvýšený tlak v hlavě a na zvracení, kolem 17. hodiny tlak 160/?, lékař ve službě naordinoval prý pak Ibalgin na bolest - před 15. hodinou jsme požádali sestru, zda bychom mohli hovořit s lékařem, neboť za celé 4 dny jsme ho nikdy nezastihli ani při osobní návštěvě, ani telefonicky, bylo nám sděleno, že volat jen v 7 hodin ráno, max. 7:15, ale ani teď tedy přítomen už prý nebyl - mamince lékařka sdělila, že na předešlém oddělení bylo sice zažádáno o CT, nicméně tady, na jiném oddělení se musí žádat znovu, že jsme měli zažádat - CT vyšetření hlavy objednáno údajně na 29. 9., opět po naší intervenci. (lékařka mi 26. 8. do telefonu přislíbila, že předá ošetřujícímu lékaři ze standardního oddělení informaci o tom, že je třeba CT objednat, nestalo se tak) - dnes maminka naprosto smířená s tím, že budeme žádat o informace, přeje si to, vadí jí, že při vizitě se nic nedozvídá, žádné reakce, ačkoliv o svých potížích mluví, všechny ty 4 dny hospitalizace na zdejším oddělení, stejně tak, jako předešlé 2 dny hospitalizace na JIP, lékaři přecházejí její sdělení buď mlčky nebo odcházejí rovnou k další pacientce

29. 8. 2014 - pátek

kolem 7. hodiny volá maminka svému muži, že jí bylo v noci zase zle, zvracela, TK 215/90!, jsme na cestě do nemocnice za ošetřujícím lékařem, v 7 hodin na oddělení, čekáme, v půl 8 nás posílají o patro níže a odtud do ambulance, lékař má hlášení, nezastížen, ale přijímá nás k 8. hodině - věnuje se nám, vše vysvětluje, celý průběh hospitalizace - je vstřícný, dohodnuto, že bude přizván neurolog a objednan dřívější termín vyšetření, vzhledem k dalšímu ozáření při CT volí magnetickou rezonanci, resp. navrhne, požádá neurologa o indikaci - poté se dozvídáme od maminky, že na vizitě byl nějaký jiný mladý lékař, který ji vyslechl a navrhl, vzhledem k tomu, že tento špatný zdravotní stav trvá už tak dlouho, znovu vyšetření internistou, neurologem, ale pan primář odmítl se slovy "to už řešit nebudeme, v pondělí překládáme na rehabilitaci" - z tohoto důvodu jdeme za panem primářem, abychom se dotázali, proč nechce řešit trvající neutěšený stav hypertenzí, nevolnosti, závratí a zvracení - odpovídá nám, že o ničem takovém neví a vede nás zpět na oddělení - lékaři, se kterým jsme předtím mluvili, vyčte, že nebyl na vizitě (přičemž ví, že být nemohl, když se věnoval nám a zastoupil ho jiný lékař, mimochodem ten, který ho o stavu informoval přímo před mou maminkou), pan primář vyčítá lékaři, jež se nám věnoval, že nepodal hlášení - jde do sesterny (zřejmě nahlédnout do dokumentace) a vrací se s reakcí, že chirurgicky je maminka залéčena a v pořádku, opět namítáme, že ale jsou tu tyto nepřehlédnutelné potíže, končí rozhovor rázně a nelibě slovy: „dobře, akutní CT a internista, nashledanou“, obrací se zády - nebyl už prostor požádat ho o magnetickou rezonanci, jak navrhoval lékař - maminku pak navštívila kolem 11 hodin lékařka - internistka, vyšetřila, po odchodu přeměřen TK 160/95, opět stoupá, ráno prý mamince dali lék na snížení - CT kolem 13:30 hodin, výsledek zatím nevíme - lékařka z interny EKG vyšetření, prý na hranici normy - při naší odpolední návštěvě si maminka stěžuje na zhoršující se bolesti hlavy a píchání u srdce, TK 140/80 - dnes jsem zažádala o další část opisu dokumentace

30. 8. 2014 - sobota

při naší návštěvě maminka zhoršená, těžko se s pomocí posadí a nevydrží sedět - padá okamžitě dozadu, i má pocit, že padne, na omdlení, chce si lehnout, strnulejší výraz ve tváři nežli včera - říká, že je hrozně unavená, že celý den pospávala - v hlavě jí „bodají jehličky“ a tlak, v noci byl opět vyšší, asi 215/90 - neví, jak zatelefonovat mobilem - nechala jsem si přivolat lékaře ve službě, abych se dozvěděla výsledek včerejšího vyšetření CT vyšetření mozku, dává mi nahlédnout do počítače se slovy: "vy ráda nahlížíte do té dokumentace" - požádala jsem ho, aby mi výsledek interpretoval,

že nemám důvod nevěřit, proč se mnou jedná tímto zcela zřetelně výsměšným způsobem (všimla jsem si vzájemných úšklebků se sestrou) - vysvětlila jsem mu, že kdyby tam ležela jeho maminka a on věděl, že na ženském oddělení neudělali jedno jediné dovýšetření, aby objasnili vysoké zánětlivé krevní parametry, bolesti břicha a průjem a aniž by hledali zdroj infekce, která vedla díky chybnému způsobu léčby k tak fatálním následkům - ileostomii a dalším komplikacím, jednal by podobně, snažil by se své mamince také pomoci, zjistit, proč je jí od soboty stále tak zle - vyslechl mne, podíval do pc na výsledky krve, vyšetřil maminku základním neurologickým vyšetřením u lůžka a řekl nám, že přizve neurologa (možná se i zastyděl, neboť v jednu chvíli sklopil hlavu) - CT vyšetření mozku bylo bez aktuálních změn od minulého (tj. 9. 7. 2014)

Nahlížím nyní do opisu zdravotnické dokumentace - hodnoty systolického krevního tlaku se pohybovaly skutečně nad 200. Uvědomuji si, jak rychle „zafungovaly tamtamy“, dne 29. 8. 2014 jsem požádala ředitelství nemocnice o opis a 30. 8. 2014 to ošetřující lékař věděl, přičemž na pořízení kopii má oddělení zhruba tři týdny. Tehdy jsem jeho poznámku moc nechápala, nedala si to do souvislosti, myslela jsem si, že dostal informaci o události na gynekologii.

31. 8. 2014 - neděle

stav ještě více zhoršen nežli včera - maminky muž hovořil ráno s lékařem - maminka v noci opět vysoký tlak, zvracela, zavedena sonda na odvádění žaludečních šťáv a lék na snížení tlaku do infúze - stále vysoké hodnoty systolického tlaku - při návštěvě rozhovor s lékařem - řekl nám, že ano, že se stav zhoršil, proto se začne pátrat po příčině, zítra, že svolají konsilium - neurolog, internista a udělají CT břicha - ptala jsem se na sondu a také na to, proč dávají dnes klystýr do stomie, údajně pro jistotu, protože stolice se zdá být tužší - všimla jsem si, že sondou odchází jiná tekutina nežli tomu bylo na ARU bezprostředně po operaci střev, není zelená, je mnohem tmavší - slouží včerejší sestra, ta, co byla u toho „nahlédnutí do pc na výsledky CT vyšetření“, ptám se jí, proč je tekutina tmavší, odpovídá, že přestala odcházet stolice - maminka opocená, bezvládná, nemá sílu zvednout ruce, nohy, nemá sílu vzít do ruky mobil, je jí špatně, bolí prý strašně hlava a bolí jí též páteř - krk, palpační bolest, je zatuhlý na pohmat, pláče - objevuje se zmatenost, ptá se nás, jestli je ráno, odpovídáme, že půl čtvrté, ptá se, jestli je půl čtvrté dopoledne nebo odpoledne - mluví a v půli věty přestává, jako by hledala další slova, zapomíná, že mluvila, na zeptání se, co chtěla říci, teprve pokračuje - chtěli jsme informovat sestru, že jsme zjistili tu bolestivost při poklepu na páteři, aby mohla pak přetlumočit lékaři - nevím, asi se to nesmí, řekla nám, že ona s tím nemá nic společného - maminku stejně tak jako v předešlých dnech píchá u srdce, nevím, zda to někdo zaznamenal do dokumentace, ale informovali jsme o tom sestry, neboť lékař není k zastížení

V chorobopisu ze dne 31. 8. 2014 se nachází údaj, že bylo vpraveno klyzma do stomie, vybavuji si, jak nás sestra vykávala z pokoje, stáli jsme na chodbě, objali se a maminky muž se rozplakal se slovy "oni nám ji tu zabijou". Nevěděli jsme vůbec, co se zase děje a v náporu všech předcházejících událostí už měli strach úplně ze všeho. Bylo mi (a nikdy to nezmizí, stále je) maminky tak líto!

1. 9. 2014 - pondělí

ráno jsme mluvili telefonicky s lékařem - stav zlepšen, co se týká střeva, vypadá, že už pracuje lépe a byla i odstraněna sonda - tlak zatím příliš neklesá, ale je třeba vyčkat do 48 hodin, kdy by měla nová medikace od internisty zabrat - CT vyšetření břicha zatím ne, zbytečně nezatěžovat zářením - poté zřejmě přeclad na jiné oddělení - při naší návštěvě se nám zdá maminka oteklejší ve tváři, na krku a také trochu pokleslá jedna strana tváře - raději se ptáme lékaře, lékař ve službě ji vyšetřuje a zkonstatuje, že nic akutního se neděje, ale není přítomen už ošetřující lékař, nevíme tedy, jak dopadl rentgen páteře - krevní náběry prý zřejmě dnes nebyly - názor dnešního lékaře na tento stav trvající od 23. 8. je takový, že se jedná o výkyvy tlaku způsobené celkovou zátěží operacemi - maminka se dnes špatně vyjadřuje, mluví pomalu a více ztěžka - dýchá jinak, vydýchává hodně vzduchu ven, zřejmě proto, že dýchá více ústy - v nose možná podráždění od odstraněné sondy - psát nelze, roztřesená, jemná motorika opět vůbec nefunguje

2. 9. 2014 - úterý

PŘEKLAD Z CHIRURGICKÉHO ODDĚLENÍ NA INTERNÍ ODDĚLENÍ

ráno v 7 hodin volá maminky manžel na interní oddělení, opakovaně, lékaře se nikde nepodařilo zastihnout - volá během dopoledne, dozvídá se, že maminka byla přeložena na JIP interního oddělení - lékařka není k zastížení - později se jí podaří kontaktovat - kolem poledne maminku přeložili na standardní oddělení - maminky muž hovoří s lékařem ve službě - s případem není příliš seznámen, ale prý stav je pooperační - zhoršení stavu a svalové slabosti přičítá nejspíše prodělanému stresu a neuropatii - o tekuté stravě, kterou má maminka naordinovanou (víme od sester) neví, neví proč - ani my nevíme, proč má maminka kromě diabetické diety (stomická - bezezbytková se prý v nemocnici nezajišťuje) teď druhý den tekutou, když ji předtím neměla - vyšetření se zřejmě neplánují, krevní náběry prý tak dvakrát týdně, paní Jindrovou budou rehabilitovat - při návštěvě se nám zdá být od včerejšího dne maminka opět zhoršená, není už tolik nevolnost - naměřený tlak 153/70 (měřím naším domácím tlakoměrem), ale zhoršený třes, třes hlavy i při horizontální poloze - tik ve tváři, ochablá levá strana tváře, viditelný mírný otok, ale znatelnější, než včera - při natažení obou rukou levou zvedá níže a nemůže dotáhnout prsty nahoru, jako u pravé, jsou svěšeny dolů, opakovaně zkoušíme, čím výše ruku dá nahoru, tím jsou svěšenější a nedokáže je vyrovnat - postupně tento stav zase mírně progreduje, maminka špatně artikuluje, i nám říká, že to tak cítí, že levá tvář horší - usíná, unavená, často zívá a škytá (škytání častější nežli dříve, pozorujeme to zhruba od soboty 23. 8.) - objevuje se i ztráta krátkodobé paměti, vypráví nám stejnou věc dvakrát, v krátkém časovém odstupu a myslí si, že pacientka vedle na posteli je paní doktorka - během návštěvy maminka plakala, že se bojí, že se zase nic řešit nebude, že už je tak slabá - sestry jsme informovali - lékař prohlédl, teď už volat nemůžeme - jsem zoufalá, vidíme, jak se vše horší, ale nikdo nám neřekl, že se bude vyšetřovat příčina, aby mohla být potvrzena a zahájena případně léčba - původně se tedy na chirurgickém oddělení mluvilo o tom, že bude na interním oddělení dovyšetřena

3. 9. 2014 - středa

maminka dokáže zase volat (asi s pomocí paní primářky) telefonem! - cítí se o něco lépe, směla už sníst rohlík - hlava bolí méně, tlak prý 126/60 - při naší návštěvě viditelně lepší oproti včerejšku, o něco lepší i síla v rukou, ale hlavně se mohla dnes posadit na posteli a nepadá dozadu, i se na nás usmívá a jí pár kousků krájeného jablka a doma připravenou bagetu (houska, máslo, Madeland, šunka, zelený salát), kterou jsme přinesli - má chuť k jídlu - pochvaluje paní primářku, že je na ni moc milá, dala jí dokonce napít a přišla se za ní podívat, jak se jí daří - paní primářka přichází i nyní překontrolovat pacienty - v infúzi kape mamince Nutramin a předtím prý dostala výživu do infúze (bílou) - sběr moči ve džbánu na wc

4. 9. 2014 - čtvrtek

maminky muž volal dopoledne do nemocnice, maminka prý lepší - při naší odpolední návštěvě ale změna, je jí zle, opět bolest hlavy, nevolnost, myslí si, že se tak stalo hýbnutím páteře při rehabilitaci, která proběhla zhruba před půl hodinou - infúze žádná - změřen tlak, asi 165/85 - lékař dává kapky - asi Algifen - maminku uspal - večer volá sama, že už je lépe

5. 9. 2014 - pátek

při návštěvě je maminka lepší - jí bagetku, co jsme jí přivezli - ptáme se, jaká byla noc - stomický sáček protéká, stalo se prý už několikrát, od 2 hodin v noci do rána ležela v znečištěné posteli - nechtěla rušit zvoněním a nikdo do rána nepřišel! - někdy i zvoní a nedozvoní se (nevíme, možná porucha ve zvonku nad postelí nebo neumáčkne) - stejně tak se nemůže díky třesu rukou sama ani napít - večer ještě volá, poprvé si povídá se spolupacientkou, hodnou paní

6. 9. 2014 - sobota

maminka se cítí asi jako včera - sama sedí na posteli, jí, ale zhoršil se třes, ruce lítají, nemůže jídlo vzít

sama do rukou a dát do úst - říká nám, že při obědě prosila sestru, aby jí pomohla s jídlem, že se jí třesou tak moc ruce, že není schopna sama jíst rýži, dostala odpověď: "tak se snažte!" - až když pak viděla při sběru nádobí, že skutečně to prostě nelze, tak jí sestra dala pár lžic - při dopolední injekci se zmínila, že jí vpich dost zabolet - sestra odsekla, že za to nemůže, že se nemá maminka tak třást - je smutná z jednání personálu, ale samozřejmě ne z celého, některé sestry jsou ochotnější a empatičtější nežli tyto dvě - dostává injekci do břicha (asi heparin?), ptáme se jakou, vysvětleno sestrou, že je jen pomocný personál a díky nemocničním nařízením nám to nesmí sdělit, že se máme ptát lékaře - ten povětšinou ale není k zastížení - tlak mamince také nesděljuje - teplota 37°C

7. 9. 2014 - neděle

ráno maminka volá, že si poprvé sama vyčistila zuby (na posteli s miskou), třes lepší, nasnídala se, hlava ani nebolí - před práškem na tlak TK 168/80 - při návštěvě si maminka sedá sama na posteli, jen s malou pomocí, třes zesiluje při soustředění se (uchopení jídla apod.), po cvičení ruky mačkáním gumové pomůcky potom třes ustává - dozvídáme se, že se stále objevují halucinace, na okně maminka vidí různé obrazy, pestrobarevné, vidí osoby, co se pohybují, mluví na sebe nebo zvířata (zajíc, ptáček na stromě, co zobe) vnímá to v tu chvíli jako skutečnost, ale vzápětí si uvědomuje, že je to jen představa, i chápe, když to vysvětlujeme - vzpomíná na ARO, kde byly halucinace nepříjemné, nevěděla dosud, že se jednalo jen o představy - sestra, která jí bere mobil z ruky a nadává jí apod., nyní nám věří, že to nebylo nic skutečného - nevím, proč se stále objevují? - následek narkóz, medikace, infekce? - večer ještě několikrát telefonuje svému muži, je komunikativní, což nás těší

8. 9. 2014 - pondělí

maminka volá svému muži, že se jí dnes podařilo sama si rozbalit snídani, jen sýr pomohla namazat sestra - proběhla vizita, při které jí ošetřující lékař řekl, že ji mohou propustit domů, protože je doléčená! - fakt, že se maminka nemůže postavit na nohu (je nechodící), zcela pominul, nečetl dokumentaci nebo opomněl tento „detail“? - připomněla mu, že jí na předešlém oddělení slibovali překlad na rehabilitační oddělení, poté, až půjde z interního - dnes nabírali krev, zřejmě právě kvůli plánu propuštění z nemocnice, jako tomu bylo tehdy 16. 7. gynekologii - nevíme o žádných vyšetřeních, která se zde provedla pro zjištění příčiny hypertenzí při léčbě 4 kombinací léků na snížení tlaku - tlak se snad nyní stabilizoval, ráno prý 126/65 - při naší odpolední návštěvě jsme zastihli lékařku z rehabilitačního oddělení v pokoji maminky - léčba nohy bude dlouhodobá a s nejistým výsledkem, na rehabilitačním bude moci zůstat prý tři týdny, potom, že se pacienti propouštějí domů s tím, že pokud léčba není ukončena (nezrehabilitováno, nechodící), hledají se specializovaná pracoviště, ale i tam je třeba čekat na přijetí - nyní se bude čekat, až se na rehabilitačním oddělení uvolní místo - maminka je z této zprávy velmi smutná, psychický nedobry stav, říká nám, že jí teprve teď začíná vše docházet, co se stalo a jak těžké jsou následky, jak těžké bude s nimi žít (v současné době není schopna díky třesu si ani vyměnit stomický sáček, ani si aplikovat inzulin, celkově závislá na pomoci druhých) - vypráví, jak se zde chovají některé sestry, dohadovaly se s ní, že se třese proto, že se jich bojí!, že ji prý sledují, že se někdy netřese a když je vidí, tak ano - ano, je pravda, že třes se jí zhoršuje a chvílemi zlepšuje, jeho původ lékaři vysvětlují jako stav po těžkých operacích a v důsledku toho i zhoršená neuropatie - další věc, která je jí nepříjemná je ta, s jakou neochotou pomáhají zvednout pacienta do sedu na lůžku, cituje: "no tak, ženská, zvedejte se, já nejsem jeřáb!" - podotýkám, že maminka je na oddělení B - ležící pacienti - přichází sestra s dotazem, zda chce maminka zrušit cévku teď na noc, že se jí to nezdá vhodné, jak lékař stanovil, vzhledem ke stavu - v noci ve tmě nemůže zazvonit a také zvonek skoro neumáčkne, nemůže požádat o mísu nebo dopravu (na vozíku?) na wc - vstřícná sestra, jsme vděční - zařídila zrušení až ráno - maminka se zmiňuje, že halucinace už ztrácejí barvu, obrazy vidí šedivé, černé, hnědé a hlavně si je plně vždy uvědomuje, jsou to prostě spíše jen vědomé obrazy před očima

9. 9. 2014 - úterý

ráno maminka volá, že nesmí snídat, byl u ní lékař a sdělil jí, že půjde na vyšetření žaludku, prý na něj

paní primářka zapomněla, že jí mají zkontrolovat vředy, které jí prý objevili už na předešlém oddělení - nikdo nám tuto informaci nepodal ani tam, ani tady, je to snad důvod tehdejšího klystýru stomie a vyvedení sondy ze žaludku s černým obsahem v sáčku nebo tato událost souvislost nemá a byla provedena fibroskopie už někdy dříve? - dnešní nález prý zjizvený, už v pořádku - bohužel jsme se nemohli opět na nic zeptat, neboť ošetřující lékař v době naší návštěvy nebyl přítomen a spolupacientce na pokoji (která měla mít ve 13 hodin kvůli bolestem žaludku trvajících od minulého dne sonografii) bylo lékařem ve službě vysvětleno, že on UTZ dělat nebude, že udělá až lékař následující den, protože má nyní jinou práci, a to na JIP

10. 9. 2014 - středa

vizita prý zkonstatovala, že tlak i glykemie jsou v pořádku - maminka zmínila polyneuropatii, jestli ten třes s ní nemůže být spojený a nepomohly by jí léky, které se na ni ordinují - lékař z vizity prý zařídí a večer by měla léky dostat - při naší návštěvě se od maminky dozvídáme, že za ní byl opět primář z gynekologie (už ji předtím jednou navštívil na JIP chirurgického oddělení), a to prý kvůli podpisu do knihy, kterou mu ještě před první, plánovanou operací v dobré víře, že je to lékař na svém místě, zodpovědný a seriózní, coby autorka knihy věnovala - řekl jí, že vypadá výborně, o 100% zase lépe než minule, maminka s ním rozprávěla, nedala znát, že ví, „jak se věci mají“, načež pan primář reagoval slovy, cituji: “Teda, vám to ale pálí! Vy, kdybyste chtěla, tak byste mohla být pěkně nebezpečná!” - velmi zvláštní reakce, i maminka to konstatovala, že si musí být dobře všeho vědom a vypadá to, jako by chodil „kontrolovat situaci“, jak se paní Jindrová bude k němu chovat - maminka dnes jí, sedí na posteli, hlava bolí prý trochu, cvičila s rehabilitační sestrou a po cvičení měla nějaký záškrub té levé nepohyblivé nohy - dnes jí bylo zrušeno cévkování, nechce moc pít, aby nemusela zvonit, přesvědčujeme ji, že musí kvůli ledvinám mít dostatečný přísun tekutin - ptáme se na obrázky, co se jí zjevovaly v předešlých dnech, barevné, pak hnědé a šedé, prý už skoro zmizely, už vidí, když se podívá z okna, i stromy, co tam jsou - zato dnes vnímá stále vůni zeleniny, popisuje petržel, kopr, intenzivně, žádná taková vůně v pokoji není - má za ní přijít stomická sestra, včera jí prý sestry nesehnaly, dnes nemohla a přijde snad zítra - svěřila se nám, že nechtěla říkat, protože už se to zdá být dobré, ale že v místě okolo stomie měla vždy při strhávání sáčku strašné bolesti, pálilo a i krvavé po stržení, že některé sestry okolo omyjí a nechají být, bez dezinfekce nebo jakéhokoliv ošetření krémem, jen málokterá tak činí - zřejmě proto byla přivolána nyní stomická sestra, nevím - domlouváme mamince, aby nám nic nezatajovala, že je třeba vše řešit ihned, že tady může vzniknout nová infekce, když se rána nebude dobře ošetřovat - maminky manžel dostává od sestry vynadáno, že užil zvonku, když požádal o zapůjčení nože na okrajení slupky z jablka pro maminku (je o francouzských holích a dvakrát se za to zvonění sestře omluvil) - před naším odchodem žádáme ještě sestru o výměnu stomického sáčku, je zcela naplněn, v 18:30 hodin se po telefonu od maminky dozvídáme, že musela pak žádat ještě jednou, ale vyměnila

11. 9. 2014 - čtvrtek

maminka dnes při rehabilitačním cvičení v chodítku za podpory dvou sester udělala pár kroků jak do stran, tak dopředu - tlak nižší 100/60, při naší návštěvě jsem přeměřila tlakoměrem z domova TK 98/58, cítí se takto lépe, hlava prý skoro nebolí, jedla - mluvila jsem osobně s lékařem, kterého maminka pochvaluje, že ji vždy vyjde vstříc - ptala jsem se ho na jeho názor těch předešlých zhoršených hypertenzí, myslí, že skutečně způsobeno všemi stresovými faktory (dvě operace krátce za sebou atd.) včetně špatného cévního systému, který předpokládají, že maminka, jakožto starší člověk má - fibroskopii na chirurgickém oddělení v dokumentaci nenašel, vředy prý spíše staršího data, protože nyní zhojeny a z tohoto důvodu se tedy ani nenabírala biopsie - maminka nám sděluje, že ji navštívila stomická sestra, vše vysvětlila a ukázala nejen jí, ale hlavně sestrám na oddělení, zjištěno, že ošetřovaly nevhodnými prostředky - pěnou - (a to ještě některé ani neošetřovaly), proto došlo k poraněním kůže okolo, nyní snad bude vše probíhat už v pořádku - domluveno, že stomická sestra přijde některý termín ve 14 hodin, aby mohla ukázat a vysvětlit též nám, jak se stomií pracovat - zdá se nám, že třes nyní není tak velký, mohly by tak rychle zapůsobit léky na neuropatii? -maminka přes den hodně pospávala

12. 9. 2014 - pátek

maminka ráno volá, TK 105/61, hlava nebolí, spala celou noc - svěřuje se nám s neochotou sester, třikrát prosila, aby jí vyměnily stomický sáček, že je plný, až vytekl a musely ji umývat, převlékat a převlékat postel - naopak chválí sestřičku - tu, co vždy vyšla vstříc, ať už s přeplánováním zrušení cévkování na noc nebo čímkoliv jiným, milá, lidská - při návštěvě měřím mamince tlak 98/63, hlava jí bolí jen trochu, sedí, jí, usmívá se

13. 9. 2014 - sobota

při naší návštěvě maminka komunikativní, sedí i jí, tlak neví, jaký byl, že možná dnes ani sestry neměřily - vypráví nám o jedné ze sester - maminka si všimla prstýnků na její ruce a povídá, že má doma jeden podobný, načež sestra odvěti: "Jak to?!" - potom znovu přichází do pokoje a ptá se maminky: "Proč máte tak vypoulený oči?" „Proč se ptáte, je to problém?“ „Ne, jen že je to škaredý“ - chování člověka, který vystudoval střední zdravotnickou školu s maturitou a jehož posláním je pečovat o nemocné, je opravdu mnohdy jen těžko pochopitelné - nabízím mamince časopis, aby si po našem odchodu alespoň četla, ale odmítá, že nemůže vůbec číst kvůli černým flekům před očima a splývajícímu písmu - večer maminka volá, že přišla sestra (jiná, než ty, co sloužily během naší návštěvy) a chtěla jí píchnout injekci, ptá se tedy, co je to za injekci, že jí nic nedávají, prý antibiotika, ohradí se, že žádná mít nemá - sestra se omlouvá, že se spletla, že si bude muset opatřit brýle, protože ATB patří jiné pacientce paní Jindráčkové - vzpomněla jsem na situaci, kdy maminka nemohla mluvit nebo na tu, kdy nám sestra řekla, že nesmí podat informaci, jakou injekci píchá do břicha a uvědomila si, jak snadno by se mohla stát opět chyba, v jiném případě třeba i fatální!!!

14. 9. 2014 - neděle

maminka volá, tlak 166/66 - při naší návštěvě se cítí hůře, než včera, bolí hlava, naměřila jsem TK 135/71, později pak 142/67 (puls 91) - prý dnes dostala dva nové jiné prášky a také byla zřejmě na EKG vyšetření, výsledek neví - maminky manžel čekal na žádost sestry 45 minut na chodbě u výtahu než přijaly novou spolupacientku - maminka nám svěřuje, že dnes opět vytekl obsah stomie (nikdo nevyměnil včas, ačkoliv na to upozorňovala) a ještě zhruba půl hodiny tak musela zůstat v potřísněném ležet neošetřena - řešíme tuto neustále se opakující situaci pozdní výměny sáčku se sestrou - vysvětluje nám, že je na celé oddělení sama (na 12 pacientů) a injekce mají přednost - prosím ji, aby vždy dobře vyhodnotila priority různých ošetření a pokud to nelze, aby měla pro pacienty alespoň vlídné slovo (myslím tím včerejší hloupou otázku a konstatování, jak má maminka škaredé vypoulené oči, ale mlčím o tom kvůli mamince, protože se bojí, aby chování některých vůči ní pak nebylo ještě horší) - třes rukou a hlavy opět horší, méně síly (maminka se nevládá sama posadit) a černé fleky před očima.

I mně se jeví jako těžko uvěřitelné, ale to, co vám sem nyní vkládám, jsou zkrátka mé autentické zápisky z té doby tak, jak nám maminka vše vyprávěla nebo toho, co jsme sami při návštěvách viděli nebo se zdravotnickým personálem diskutovali. Z nemocnice jsem šla vždy domů přes půlku města pěšky, protože jsem nedokázala nastoupit do autobusu mezi lidi, potřebovala jsem být na vzduchu. Přišla jsem, sedla k počítači a zapsala.

15. 9. 2014 - pondělí

maminka volá, na včerejším EKG prý bylo něco špatně (neví co), a tak dnes budou vyšetření opakovat - doufám, že tomu tak nebude, ale pokud by se potvrdil nějaký problém se srdcem, jedná se o další zanedbání, vzhledem k tomu, že jsem neustále upozorňovala na EKG z chirurgického oddělení, kde mamince řekla paní doktorka, že „hodnoty jsou na hranici normálu“ - nikdo nám k tomu ovšem nic nevysvětlil, ošetřující lékař se mne dokonce ještě pak zeptal, co to znamená, na hranici normálu, aniž by sám zjišťoval, co tím lékařka myslela - tlak naměřili prý 150/59 - při naší návštěvě není mamince moc dobře, maminky muž přičítá tento stav větší únavě po rehabilitaci - dnes dokázala jít v chodítku chodbou až ke dveřím a pak ještě jednou - hovoříme s lékařem, dnešní EKG prý dopadlo dobře, je seznámen s celou dokumentací, zmiňuji se o potížích, které maminka měla na předešlém

oddělení, a to píchání u srdce - nabíraly se prý nyní i srdeční enzymy, jsou v pořádku - přesto jsem požádala, zda by bylo možné provést ECHO srdce, pro úplnost, neinvazivní - lékař ochotný, přislíbno, že to bude diskutovat při zítřejší vizitě s paní primářkou - tlak při našem měření 105/66, teplota v klidu 36,6, večerní měření sestrou 116/60 - maminka vyjadřuje obavy, jaká bude péče o stomii apod. na dalším oddělení (zřejmě po zdejších zkušenostech) a také, jak zítra zvládne překlad, že nebude zase jíst a třást se z cukrovky - uklidňujeme ji, že má s sebou dia piškoty - večer volá, že jí sestra dala skleničku a řekla, že má ráno nabrat moč, říká, že nechápe jak, když je nechodící, uklidňuji ji, že jí sestra ráno určitě pomůže s mísou a moč sama nabere - bojí se, že budou další vyšetření po mém hovoru s lékařem a odloží se překlad na rehabilitační oddělení nebo se tam pak už nedostane - uklidňuji ji, ať se nebojí, moč, že se odebírá určitě při překladu a požádala jsem jen o ultrazvuk srdce a případná další vyšetření může určitě zajistit i oddělení rehabilitační

16. 9. 2014 - úterý

maminka ráno volá, měla odběr krve prý třetí den po sobě a měřily tlak 105/66 - ultrazvuk srdce není

PŘEKLAD Z INTERNÍHO ODDĚLENÍ NA REHABILITAČNÍ ODDĚLENÍ

při naší návštěvě maminka spokojená, sestry jsou hodné, ochotné, spolupacientky též - lékař prý seznámen s dokumentací

Byla jsem vyzvednuta a zaplatit další část popisu zdravotnické dokumentace, minimálně 50 stran je zkopírováno z období, ze kterého jsem popis nežádala, jelikož tyto kopie už mám z vyřízené předešlé žádosti (viz kopie Žádosti o popis dokumentace) a naopak chybí popis dokumentace z JIP chirurgického oddělení z období 18. 8. - 25. 8. a z chirurgického oddělení z období 25. 8. - 29. 8. 2014, o který jsem nyní žádala. Proč?

17. 9. 2014 - středa

maminka volá, že začíná se cvičením - rehabilitací, sestřička jí povídala, že důvodem nepohyblivé nohy není neuropatie, že na některém z oddělení muselo dojít k přiškrtnutí nervu - při naší návštěvě vypráví, jak cvičila a že má i elektroléčbu té levé nohy - bolí ji dásně, zánět asi v důsledku špatné ústní hygieny za tyto měsíce hospitalizace, jak nemohla chodit a byla závislá na tom, která sestra donese kelímek s vodou a misku k posteli na vyčištění zubů - řekli jsme mamince, aby se zmínila lékaři, že jí jistě něco na zánět předepíše, že najde řešení

Telefonovala jsem na sekretariát, abych se mohla domluvit na reklamaci chybného kopírování vyžádané dokumentace, ale pro nemoc paní sekretářky jsem mluvila jen s asistentkou, která tuto agendu nevyřizuje (o případu ale věděla), mám volat zítra, kdy by paní sekretářka měla být už přítomna.

18. 9. 2014 - čtvrtek

maminka volá - měla ráno někdy okolo 7 hodin tlak 139/61, glykemie jí ale vylezla lehce nad 15, přítom skoro nic večer (jak říká) nejedla, cítí se nasydlá, prý jak na ni ta sestra na předešlém oddělení pořád větrala - řekla vše lékařům, předepsal nějaké léky - dnes bude cvičit na pokoji, rehabilitační sestra přijde se všemi pomůckami za ní

Telefonovala jsem paní sekretářce, slíbila, že zjistí, jak došlo na JIP chirurgického oddělení a chirurgickém oddělení k chybě, skutečně téměř obratem mne znovu kontaktuje a prý, že nedostala od nich informaci, že jimi zasláná dokumentace není celá, že ještě kopírují další, nicméně to, co zkopírovali, kopírovat neměli, tyto materiály už mám k dispozici po vyřízení předešlé žádosti. Na základě tohoto vysvětlení tedy někdo poslal paní sekretářce jen část s tím, že počítal, že pošle později zbytek???. Dost nesmysl, ne? Jsme dohodnuty, že jakmile bude popis kompletní, sepišeme reklamační list a dojde k nápravě, i co se týká vyúčtování.

při naší návštěvě je mamince na zvracení, bolí hlava, závratě, změřila jsem tlak 118/77, tep 78, zhoršený třes, rukou i hlavy, dvě předešlé noci prý vůbec nespala - večer volá, je jí lépe - už včera večer dostala od lékařky ústní vodu Tantum verde na zánět dásní a dnes dostává Paralen na bolest hlavy

Když se takto vracím k zápisům starým těch několik let a čím více je pročítám, tak tím více ztrácím důvěru ke stomické sestře, která - jak jsem později zjistila - uvedla do dokumentace nepravdivý zápis o tom, že pacientka (tedy má maminka) odmítá kontrolu ve stomické poradně. Ona nám totiž ani nepomohla, když jsme ji zoufale žádali po propuštění maminky z nemocnice o pomoc. Navzdory tomuto svému záznamu mi sdělila, že maminku nemohou přijmout do evidence stomické poradny pro nadlimit pacientů stanovený ředitelem nemocnice, kteří smí být v poradně vedeni! Tak jistě, "problematické stomie" v důsledku nedostatečně vyvedeného střeva nad povrch břicha je lépe se zbavit. A také je dobré ušetřit na stomických pomůckách pro pacienty, že?

19. 9. 2014 - pátek

maminka ráno volá, prý si nechala dát včera prášek na spaní, a tak spala dobře - v 5 hodin měla odběr krve, netuší, proč tak často, když na předešlém oddělení, jak nám řekl tenkrát lékař, krev jen dvakrát do týdne - po snídani se převlékla a chystá se na cvičení - bohužel se zřejmě v noci opět uvolnil stomický sáček a potřásl noční košili - tlak před lékem na snížení 127/67 - při návštěvě svého muže se cítí lépe nežli včera, nebolí tak hlava, ani není nevolnost, dásně lepší

20. 9. 2014 - sobota

ráno měla maminka prý tlak 136/71 - asi od 9 hodin cvičila a dokonce v chodítku přešla celou chodbu oddělení tam i zpět - při návštěvě komunikativní, veselá, sedí, jí, třes ale stále - zjistili jí prý infekci asi v moči, pije urologický čaj a má tablety Septisan - zítra prý lékařka předepíše zřejmě další léky

21. 9. 2014 - neděle

při naší návštěvě maminka komunikativní, má chuť k jídlu, jí, užívá Tantum verde večer a přes den Septisan - večer však volá, že dnes už počtvrté vytekl stomický sáček a kůže je podrážděná, možná znovu krvavá, velká bolest při stržení - zítra se spojíme se stoma sestrou, musíme najít nějaké vhodnější řešení, kroužek - podložku pod sáček? - dokoupit? - na tomto oddělení asi jiné sáčky nemají k dispozici

22. 9. 2014 - pondělí

asi na osmý pokus se podařilo maminky manželovi odchytit telefonicky stomickou sestru - zkoušela prý tři druhy sáčků, jako nejvhodnější se osvědčil ten vypouštěcí, který dávali pak na předešlém oddělení - jednorázový, který dávají teď, je pro maminku naprosto nevhodný, protože u ní pokaždé protéká a bude protékat - dnes už vyměňovali sáček zhruba po hodině! - pak nějaký lékař rozhodl, že se musí dát nejprve těsnící kroužek (zřejmě z umělé hmoty, nevím, maminka to nevěděla určitě) a teprve pak sáček - stomická sestra řekla maminky muži také to, že se minulý týden na maminku ptala na oddělení (zřejmě taky jen telefonicky) a sestra jí řekla, že je tady všechno v pořádku a maminka nic nepotřebuje, že její kontrolu nevyžaduje! - jak je to možné, když sáčky neustále protékaly a nevíme o tom, že by maminka návštěvu stomické sestry odmítla? - při naší návštěvě maminka komunikativní, má chuť k jídlu, jí, přichází rehabilitační sestra, je milá a vidíme maminku v chodítku, přešla kus chodby, i když je stále patrný třes celého těla - hovořila jsem s ošetřujícím lékařem, též milý a vstřícný, požádala jsem ho o informaci, zda neví, kdy byla mamince provedena první fibroskopie, o které se jí na jednom oddělení zmínili, že má mít kontrolu a při kontrole pak naši zjizvený vřed - lékař ochotně po nahlédnutí do dokumentace obratem sděluje, že objevil jen gastroskopii z ARA (kdy byla gastroskopie prováděna v souvislosti se zavedením sondy dne 28. 7. - jícn, žaludek, duodenum orientačně bez hrubé patologie), pak že žádné vyšetření uváděno není - stále přemýšlím nad tím, proč na chirurgickém oddělení při klystýru stomie zároveň zavedli sondu

do žaludku a ta odváděla černou tekutinu - ptala jsem se, zda se vřed může zhojit i během měsíce, ano, prý to možné je (oddělení zatím vyžádaný opis zatím nedodalo) - dozvídáme se také, že mamince byla ode dneška nasazena ATB na uroinfekci (prý bakterie, která bývá obvykle v trávicím traktu a dostala se do močových cest (ale kudy, když je stomie?) - lék měla dostat ve 14 hodin, ale sestra asi přinesla dříve, bude užívat po 8 hodinách - změřila jsem tlak 131/59, puls 72

23. 9. 2014 - úterý

ráno maminka volá, od 9 hodin je v tělocvičně a cvičí, s odpoledním cvičením by měla být hotová kolem 13 hodiny, ve 13:30 hodin má přijít stomická sestra - ta se poté omlouvá za zdržení, jsme s maminky mužem přítomni oba, ptáme se na způsob ošetřování stomie, sdělujeme problémy - neustálé protékání, vytékání, vysvětluje nám, že vhodný, tedy vypouštěcí sáček je k dispozici u nich na jejich oddělení, na zdejším ovšem ne a zřejmě se díky rozpočtu nebude moci ani objednat - domlouváme se, že se na tom pokusí zde domluvit - taktéž potřebná kosmetika chybí, používá se nevhodná - kůže kolem stomie je velmi podrážděná, maminku bolí strhávání sáčku i ošetření, budeme doufat, že se vhodné sáčky přece jen podaří zajistit - i s předpisem od lékaře je problém, neboť rehabilitační předepsat nemůže a lékař z chirurgie také ne, protože maminka není už jejich pacientkou a praktická lékařka tento recept může vydat až ve chvíli, kdy je pacient propuštěn z nemocnice domů - v praxi to tedy znamená přivést maminku domů, běžet rychle k praktické lékařce, nechat si předepsat, rychle se dopravit do prodejny zdravotnických potřeb a co nejrychleji zpět domů, abychom stihli včas výměnu - děsivé informace - po odchodu stomické sestry měřím tlak 136/62, puls 87 v klidu - mamince není dobře od žaludku, říká, že dnes se jí stále zvedá - všimla jsem si při návštěvě při výměně pleny plné moče, ptáme se večer při telefonování maminky, proč neužívá mísu, odpovídá, že pozná, kdy se jí chce močit, ale nelze ten proces pak zadržet - inkontinence moči? - chceme, aby potíže sdělila lékařům

Telefonovala jsem ráno paní sekretářce z ředitelství nemocnice, dokumentace z chirurgického oddělení je již připravena, dohodly jsme hned schůzce. Procházíme jednotlivé listy, které jsem obdržela chybně (nesmyslně znovu) a kontrolujeme ty, které oddělení nedodalo a kopírovalo dodatečně. Paní sekretářka o tom sepíše list, včetně nového vyúčtování a ozve se mi.

24. 9. 2014 - středa

při naší návštěvě je maminka ve tváři nápadně bílá, ptám se jí, říká, že jí není vůbec dobře, ráno ve 4 hodiny zvracela, lékař o tom ví, naordinoval injekci proti zvracení - potíže maminka přičítá viróze, která se na oddělení vyskytuje, spolupacientky ale mají jen rýmu bez nevolnosti, maminka rýmu, ani kašel nemá, bolí ji hlava a jsou závratě - tlak prý asi 156/70 - stále dostává antibiotika na uroinfekci, krevní náběry se však prý nyní už několik dní nedělají, odběr moče také ne - chování některých sester katastrofální, žádala sestru při dnešní směně, zda by jí plenu nevyměnila, neboť už úplně nasáklá - dostala prý vynadáno, že nemá čas, oponovala, že takto se ale může infekce jen zhoršovat, sestra se zeptala: "a to jste slyšela kde?" „...četla na internetu“ „tak ať vás přebalí internet!“ - poté se vrací a maminka prosí, aby tak tedy udělal někdo jiný místo ní, dostává odpověď, že si bude muset zavolat nějakého sluhu - napotřetí sestra přichází a plenu vyměňuje - další kolize se sestrou je pak večer, kdy maminku omývají, kolegyně výše uvedené sestry chce, aby se maminka postavila, což nemůže a také jí to říká, poté ji sestra dře kůži tolik, až to bolí a maminka prosí, aby byla opatrnější, ona na to, že to jinak neumí a jestli se jí to nelíbí, ať se umyje sama - oproti tomu vlídná a milá je sestra rehabilitační, která doprovází maminku v chodítku, i její kolegyně, chování těchto se nedá srovnat - maminky muž dnes přinesl přípravek z lékárny na snazší odstranění stomického sáčku, aby se nemusel tak bolestivě strhávat a také pudr na ošetření, obojí na vlastní náklady (1.070 Kč), když nemocnice nemůže za stávající situace zajistit, přestože jinak je vše přístupné na předpis od lékaře, pokud by byla maminka hospitalizována na chirurgii nebo už z nemocnice doma - nechal na oddělení u maminky v pokoji, doufáme, že tedy bude alespoň sestrami použito - chtěla jsem hovořit s lékařem, abych se zeptala, zda nemohou mamince způsobovat nevolnost antibiotika nebo čím si ji lékař vysvětluje, ale chystal se na konzilium, už jsem ho nezastihla

V opisu dokumentace ARO je záznam o alergii na AUGMENTIN, alergie dříve nikde neuváděná.

25. 9. 2014 - čtvrtek

ráno opět vytekla stomie, nejdříve plným sáčkem, o hodinu později znovu špatným uzavřením vypouštěcího sáčku - maminka se dnes cítí lépe, během naší návštěvy přichází hodná rehabilitační sestřička a s maminkou nám ukazují, jak dnes poprvé zvládá chůzi bez chodítka za jejího podepření, sice se závratěmi a pomalu, ale máme velkou radost z takového pokroku - trápí ji stále zánět dásní - ráno měla maminka krevní náběry, prý dopadly dobře - přichází lékař, maminky muž mu ukazuje a předává tvarovací kroužek na stomii, který opatřil a poskytl oddělení na vyzkoušení

Kontaktovala mne paní sekretářka z ředitelství nemocnice, že je již připraveno nové vyúčtování a sepsán reklamační list k opisu dokumentace. Na pokladně ji přebírám - ony chybějící listy z JIP chirurgického oddělení a chirurgického oddělení.

26. 9. 2014 - pátek

při naší návštěvě se maminka cítí o něco lépe, stomický sáček od včerejšího dne nevytekl (nevíme, kdo zajistil lepší stomické sáčky, zda je vrchní sestra objednala nebo jsou zapůjčeny z jiného oddělení nebo byly též na tomto oddělení ve skladě) - na vizitě byla i paní primářka a ptala se na maminčiny obtíže - nohu, inkontinenci moči, stomii - dnes poprvé od té doby, co se noha stala nepohyblivou, dokázala maminka za podepření rehabilitační sestrou dojít na wc-židli a také asi dohromady třikrát projít chodbu

27. 9. 2014 - sobota

maminka byla dnes při naší návštěvě unavenější, ale může to být asi i lékem na spaní, který si nechává na své přání dávat - vymlouváme jí to, zbytečně brát další lék - pobolívá ji hlava, i když užívá Paralen Grip - naměřila jsem jí tlak 121/59, puls 78 - po našem odchodu bohužel opět vytekla stomie, sáček se odlepil po celém obvodu, možná vahou obsahu, že byl moc naplněný

28. 9. 2014 - neděle

při naší návštěvě maminku pobolívá hlava a když leží na zádech, vystřelují jí píchavé bolesti od břicha různě nahoru ke krku, nevydrží na nich ležet, domlouváme jí, ať tyto potíže svěří rehabilitační sestře, pokud by bylo od páteře nebo sestře stomické - jinak se maminka usmívá, je veselá - zeptala jsem se jí, jak sestřičky, jestli jsou na ně dnes hodné a paní Jana (spolupacientka) odpovídá - katastrofa! - včera prý sestra říká mamince „teda paní Jindrová, vy mě zaměstnáváte...“ - měla na mysli skutečnost, že maminka potřebuje vypouštět stomii a vyměňovat plenu - vzhledem ke všemu předešlému, s jakou neochotou některé sestry včetně této pečují o pacienty (stěžují si pacienti i vedlejších pokojů), jí odpověděla: “tak jděte prodávat buřty“ a sestra na to: “po téhle zkušenosti bych to nejradši udělala“ - dnešní služba - sestra první, sestra druhá a sestra třetí. S první sestrou opakovaně problémy, dnes pro změnu nechala maminku sedět na wc-židli, ačkoliv už při odchodu na ni volala, že už se může vrátit zpět do postele, slyšela to, nereagovala, odešla - půl hodiny se pro ni nevracela, aby dopravila zpět na lůžko, tak na ni pak ani nezvonily a paní Jana, která sama chodí o berlích, převezla wc-židli k posteli a mamince pomohla - v půl čtvrté přišla tato sestra (byli jsme přítomni) do pokoje se slovy: “vy se ani nehlásíte o antibiotika“, maminky muž na to, že měly být asi ve tři hodiny? - prý ne, ve dvě a že na to zapomněla - bez omluvy - jedna ze zbývajících dvou hodná, druhá je ta, co 24. 9. mamince dřela při mytí kůži, tak dnes jí při přebalování pleny zaryla nehty do nohy, jsou tam vidět dvě rýhy, téměř do krve - byl to evidentně záměr, protože kdyby se tak stalo velkou neopatrností, musela by se omluvit, což neudělala - maminka mlčela, neřekla na to nic a nechce ani, abych cokoliv řešila já, bojí se ona i spolupacientka, aby se sestry pak nechovaly k nim ještě hůř - ale prý zítra o jejich chování a jednání poví lékaři

29. 9. 2014 - pondělí

mamince dnes nebylo vůbec dobře, snaží se rehabilitovat, chodit se sestřičkou, ale měla velké závratě, prý šla s hlavou úplně na stranu a když jsme přišli na návštěvu, už ležela, bílá, bylo jí na zvracení - rehabilitační sestřička zařídila, že jí sestra ve službě změřila tlak 141/70, puls nevíme a lékařka nechala píchnout injekci proti zvracení - Torecan - zároveň jsme ji požádali, jestli by mohla podívat do krku, maminku pálí v krku, popisuje bolest tak, jako by ji někdo do krku řízl vodorovnou čarou, ale zřejmě viróza, čepy prý nebyly, tak má brát Septisan, který maminky muž donesl nebo dodá oddělení další - úplně jsem se zapoměla zeptat na včerejší potíže, píchavé vystřelující bolesti, zeptám se snad zítra

30. 9. 2014 - úterý

ráno maminka zvracela (?), myslí si, že je nevolnost spojena s virózou - dnes poprvé zkusila chůzi s berlami, ale stále za pomoci, velkým problémem jsou závratě, o kterých mluví i s lékařkou - naměřila jsem tlak 121/61, P 78 - závratě způsobené krční páteří? - vyšetření moči bylo prý negativní, není třeba pokračovat v antibiotické léčbě - stomický sáček drží druhý den, ale při předešlé výměně stále podrážděná, bolavá kůže okolo - vystřelující píchavé bolesti nyní maminka nemá, zřejmě opravdu při určité poloze, i poloze nohy (dostala na lůžko takový trojúhelník na polohování nohy) - lepší, než závěsný systém

V dokumentaci ARO jsem našla v zápisech vizity, první zmínka 30. 7., 20:35 hodin, že...“lehce vážne dorsal. flexe nohy 1. sin údajně stav ještě před hospitalizací“.

Kdo dal ARU chybnou (zkreslenou) informaci, že vážla dorsal. flexe nohy 1.sin před hospitalizací??? Tato informace se nezakládá na pravdě!!!

1. 10. 2014 - středa

když jsem dnes přišla na návštěvu, byla u maminky zrovna lékařka, prý řešily problém vybavení na stomii, až půjde domů, stomické sáčky a potřebnou kosmetiku snad předepíše chirurg, kterého se bude snažit sehnat - lékařka si není jista, zda může pak nadále vše psát praktická lékařka či nikoliv - maminku chce propustit rehabilitační oddělení příští týden, uplyne totiž třítydenní lhůta, po kterou u nich pacienti mohou být hospitalizováni - není jí ale stále ještě dobře, musela si nechat dát opět injekci proti zvracení - Torecan, má závratě, zároveň ji bolí v krku, až do uší - při vizitě lékařka kontroluje, nález v krku virový - co se týká pohybu, maminka se učí chodit již s berlami - maminku dnes vyslechla paní psycholožka - svěřila jí svůj příběh ze ženského oddělení, smutnou skutečnost, se kterou se jen těžko vyrovnává, že se toto vše nemuselo vůbec stát, žádná stomie a žádné takové komplikace a následky a také jí pověděla o sestře, která ji omývá tak, až to bolí a zarývá nehty do nohy, paní psycholožka prý o tom ví, že na tuto sestru jsou stížnosti z celého oddělení už dlouhodobě

2. 10. 2014 - čtvrtek

maminka se dnes cítí lépe, je bez nevolnosti, bez injekce a v krku, jak prý zjistila, ji bolí jen po ránu, večer vždy už dobré - nemyslím tedy, že se jednalo o virózu, spíše možná vysušená sliznice po noci, ale nevolnosti stále nevím, proč jsou, proč se opakují - vyjadřuje své obavy z toho, že zítra spolupacientku, paní Janu propustí domů a ona zůstane na pokoji bez pomoci, paní Jana jí pomáhá s přisednutím na wc-židli, aby nemusely žádat sestry - také mluvíme o nutnosti kontroly, která je plánována na 17. 10. 2014 na ženském oddělení v onkogynekologické poradně, tam maminka už nechce, má strach z dalšího zanedbání nebo znovu z infekce získané na jejich oddělení - musíme najít řešení, zítra o tom bude hovořit s lékařkou, zda by kontroly nemohly probíhat jinde, než v této nemocnici - přichází rehabilitační sestry, pomáhají při chůzi o berlích, maminka má stále velké závratě i třes, sama není schopna jít

3. 10. 2014 - pátek

dnes maminka lepší, jen jí stále bolí uzliny, hlavně po ránu, lékařka doporučila Paralén - maminky

muži se podařilo zajistit další kontrolu na gynekologii u obvodní lékařky, která maminku jako první diagnostikovala a ke které maminka docházela - také se dohodl telefonicky s pečovatelskou firmou, hned příští týden ve středu přijde paní, s níž bude moci maminka sepsat smlouvu o poskytované péči - mamince se velmi ulevilo, že nebude muset do onkogynekologické poradny v nemocnici a že bude někdo, kdo kromě rodiny pomůže v nejnáročnějších dnech po propuštění z nemocnice domů

4. 10. 2014 - sobota

maminku jsme navštívili i s naší dcerkou a její sestřenicí, měla radost, veselá atmosféra s dětmi, zpívaly jí písničky - mamince snad lépe (až na bolest uzlin a uší), vznikl ale opět problém se stomickými sáčky, vypouštěcí nebyly dnes k dispozici, sestry musely dát sáček jiný a ten vytekl - nakonec prý posháněly z jiných oddělení

5. 10. 2014 - neděle

maminka se moc těší domů, dnes jsme jí přišli přát k svátku - vzpomínali jsme na ARO, měla jsem na ruce prsten a říkala jsem tehdy mamince, že je kouzelný, že jím otočím jako v Arabele a stane se zázrak, že to vše zlé přeskochíme a bude jí dobře - není to ještě dobré a nikdy už to nebude takové, jako před operací na ženském oddělení, ale i tak - ten zázrak se stal! - ještě jeden dnes, sestra přišla mamince též popřát k svátku, vezla ji po chodbě a vzala ji k televizi do jídelny a zpět - co se stalo? vrchní sestra domlouvala nebo zkrátka chtěla udělat radost, změnila své chování? - píchání u uší mamince ještě neustává, při návštěvě jsem změřila tlak 118/59, P 73, takto při nízkém se cítí prý mnohem líp

6. 10. 2014 - pondělí

dnes jsem se za maminkou nedostala, byla jsem u lékaře, ale vím, že se těší domů - objednali jsme berle, které si vybrala, ty koupíme a chodítka by snad měla dostat - zítra má přijít stomická sestra a snad i něco předepsat na vyzvednutí domů - stomické sáčky, přípravky, potřeba jsou i pleny, ale ty nevím, jak vyřešíme, budeme muset asi koupit sami - v půl druhé bude rehabilitační sestřička ukazovat, jak cvičit doma s postiženou nohou

7. 10. 2014 - úterý

při naší návštěvě je maminka unavená, bolí jí u uší, ale je šťastná, že se její pobyt v nemocnici blíží snad ke konci - rehabilitační sestřička vysvětluje, jak doma cvičit, je připravena taška nejjákladnějšího vybavení od stomické sestry

8. 10. 2014 - středa

PROPUŠTĚNÍ Z NEMOCNICE

9. 10. 2014 - čtvrtek

požádala jsem lékaře, který sepisoval propouštěcí zprávu, zda by tam uvedl upřesňující údaj ohledně maminky stomie, jelikož slovní spojení "stomii pacientka zvládá" je nepřesné - maminka není soběstačná ani co se týká stomie (sáčky i v této době, sic méně, ale protékají a okolí stomie je velmi iritované, zarudlé a s puchýři), ani ostatních záležitostí - ve zprávě se dále uvádí, že odmítá rehabilitační pracoviště v Kladrubech, ano, obává se další hospitalizace, ale je pravdou, že z rehabilitačního hlediska ještě také není vůbec v pořádku - odmítla i ORL vyšetření, jelikož jí bylo nabídnuto až den před propuštěním v době rehabilitační instruktáže sestřičkou nutné pro naší další péči doma, takže chtěla vyslechnout raději tu instruktáž

Propuštěním mé maminky z nemocnice domů zdaleka nekončilo její utrpení. Vyskytly se i situace, kdy jsme pocítili neskutečnou bezmoc - přesto jsme ale řešení museli najít.

Maminka, dříve soběstačná, byla dlouhé období odkázána zcela na naši pomoc. Většinu dne proležela v bolestech. V důsledku prodělané sepse se jí rozvinula polyneuropatie, zdekompenzoval krevní tlak i glykémie, zhoršil zrak - nemohla číst, celá se třásla - nemohla psát, nemohla si píchat inzulin, nemohla pečovat sama o stomický vývod, nemohla chodit a když, tak jen s chodítkem nebo francouzskými holemi, protože jí v nemocnici navíc ochrnula levá noha.

13. 10. 2014 - pondělí

Kontakuje mne telefonicky sekretářka ředitele nemocnice, že nemohou mé žádosti o zbytek opisu dokumentace vyhovět, neboť daná oddělení nemají souhlas s poskytováním informací, nejsem nikde uvedena. Dohodly jsme se tedy na tom, že žádost vyplní maminky muž a aby nemusel s francouzskými holemi pro dokumentaci osobně nebo na poštu v případě nezastižení adresáta poštovní doručovatelkou, připiše souhlas s tím, abych vyzvedla osobně já.

14. 10. 2014 - úterý

Na podatelnu nemocnice jsem dovezla novou žádost o opis zdravotnické dokumentace.

15. 10. 2014 - středa

Po včerejší telefonické domluvě jsem dnes navštívila lékaře, který operoval mamince toxické střevo, abych zjistila informaci pro praktickou lékařku - zda je možné aplikovat do zbytku tlustého střeva antimigrenózní čípky a čípky proti nevolnosti, léky, které by mohly mamince snad ulevit. Měly by se prý vstřebávat za předpokladu, že tam nyní není už zánět, zánětem bylo postiženo celé střevo. Kolonoskopie za tohoto zdravotního stavu nepřipadá v úvahu, sledovat tedy odchod příp. hlenů či krve konečníkem, což by bylo varovné znamení. Dále jsem se lékaře ptala na možnost zanoření stomie v budoucnu, řekl mi, že ho nevidí jako reálné, ať už z důvodu neintubovatelnosti a nemožnosti provést další tracheostomii s rizikem rozpadu hrdla nebo z důvodu vážného zdravotního stavu. Nedovede si prý představit kolegu, který by se této operace ujal.

Dnes maminka též zažádala o příspěvek na péči, odvezla jsem tiskopis na Úřad práce jako poskytovatelka péče. Maminka by snad s pomocí chůzi o berlích zvládala, přesto, že paréza levé končetiny stále trvá, ale závratě jí to nedovolí stejně tak, jako neustálý třes, jehož intenzita se v průběhu dne mění. O stomii sama pečovat nemůže, vyměnit si sáček, ani se ošetřit. S aplikací inzulinu vypomáháme. Nezvládá žádné domácí práce, nevydrží dlouze sedět, už jen kvůli nevolnosti a bolestem. Nemůže skoro vůbec číst a psát, v době menšího třesu jen těžko čitelné písmo, jindy absolutně nečitelné, rozkmitané čáry.

22. 10. 2014 - středa

Mamince stomické sáčky nedrží, kůže je podrážděná (alergie?), ačkoliv se snažíme co nejlépe o ni pečovat přípravky, které jsme dostali od stomické sestry nebo i sami zakoupili. Naříká bolesti při výměně a z kůže vytéká čirá tekutina, což je zřejmě i příčinou špatného přilnutí sáčku. Už delší dobu konzultuji veškeré problémy se stomickými pacienty na sociální síti, píší mi, abych se určitě obrátila na stomickou sestru, že musí situaci řešit, že by měla i pomoci při předepisování pomůcek, alespoň konkretizovat praktické lékařce, jaké maminka potřebuje, popsat je kódy. Dnes už stomie protéká po deseti minutách, jsme nuceni nechat volné, odkryté, aby bolavá kůže dýchala. Maminky muž stíral vytékající stolici celou předešlou noc a abychom ušetřili ubývající sáčky, přikládáme místo nich igelitové, když se maminka musí posadit. Z těchto všech důvodů kontaktuji v zoufalství zdejší stomickou sestru, zda bychom mohli navštěvovat stomickou poradnu v nemocnici, protože praktická lékařka, ač by ráda pomohla, nemá se stomií žádné zkušenosti, žádného takového pacienta dosud neměla. Dozvídám se od ní ovšem informaci, že to nelze (nikdy předtím nám to takto nebylo řečeno, bylo jen vysvětlováno, že návštěvy stomické sestry v domácnosti se neprovádějí). Stomická poradna

má údajně stanovený počet pacientů (uvádí konkrétní číslo, a to 100 pacientů), které může přijmout do své evidence (údajně ředitelské nařízení) a maminka spolu s mnoha dalšími pacienty už je nad tento limit, tudíž odeslána do péče praktické lékařky. Diskutujeme i potřebu předpisu většího množství sáčků, mám se prý obrátit přímo na pojišťovnu a revizního lékaře, který tento „nadlimit“ schválí a nařídí praktické lékařce ho předepisovat. Nabízí mi maminky hospitalizaci na oddělení následné péče, kterou odmítáme už jen proto, že by tam o stomii pečovaly stejné sestry jako na oddělení rehabilitačním a odtud se maminka vrátila s puchýři a zarytými nehty v noze od jedné ze sester - dosud je toto poranění na noze znát.

V situaci nás zachraňuje stomická sestřička z druhého koutu republiky, kterou se mi podařilo na sociální síti zkontaktovat, zítra by měla maminku doma navštívit a prohlédnout jí zřejmě zmacerovanou (infikovanou, poničenou) kůži, poradit přípravky, kterými lze vyhojit a najít řešení pro lepší přilnavost sáčků. Taktéž jsem ve spojení s paní ze Sdružení stomiků, dala mi další kontakty, kupř. Klub stomiků v našem městě, i tam bychom prý mohli nalézt pomoc.

Dnes jsem obdržela poslední část opisu dokumentace - z interního a rehabilitačního oddělení.

23. 10. 2014 - čtvrtek

Maminku navštívila dle dohody stomická sestřička odjinud, navezla s sebou i různé pomůcky, snažila se nalepit stomický sáček tak, aby byla šance, že by držel déle, ošetřila macerovanou plochu, ale bohužel - vše úsilí marné. Už během její návštěvy podteklo a po jejím odchodu do půl hodiny znovu, pak se interval zkracoval už jen na pět, deset minut, kůže se zalévá okamžitě vodou, která ji podmáčí a sáček nedrží. Musíme nechat odkryté a stírat nepřetržitě řinoucí se stolici, celý zbytek dne a celou dnešní noc. Večer konzultuji opět se stomiky na sociální síti, dostávám další kontakty a rady, mj. i tu, abych navštívila pojišťovnu - revizního lékaře a informovala ho o celé situaci, o tom, že nám byla odmítnuta pomoc ve stomické poradně naší nemocnice, ačkoliv jsem stomickou sestru s aktuálním akutním stavem obeznámila. Nevím, jak dlouho zvládneme tento způsob ošetřování bez možnosti lepení sáčků, ani tampon se do vývodu zavést nedá přes bolest. Budu hledat nemocnici, kde by nám byli schopni pomoci?

24. 10. - pátek

Maminky kůže krvácí, pláče a nařiká bolestí, bylo třeba nechat otevřené zase celou noc, stírat jen stolici a ošetřovat kůži. Stomická sestra, která za maminkou přijela odjinud, nám předala telefonický kontakt na stomickou sestru Ústřední vojenské nemocnice v Praze, s níž předjedнала možnost pomoci, co se týká ošetření maminky u nich ve stomické poradně. Bohužel, maminka převozu není schopna, ale i tak se tato snažila najít řešení - stomické pomůcky a návod, jak postupovat při ošetření tolik zmacerované kůže zanechá pro nás v informačním centru střešovické nemocnice, abychom mohli kdykoliv během víkendu či dalších dnů vyzvednout, i když ona zrovna v nemocnici nebude. Viděla i fotografii postižené kůže, řekla nám, že je třeba sledovat příjem tekutin kvůli možné dehydrataci, měřit tlak a praktickou lékařkou kontrolovat stav vitaminů a minerálů.

Dnes jsem také navštívila VZP, nepodařilo se mi již zastihnout žádného z revizních lékařů, ale vypověděla jsem vše paní na informacích, dala mi kontakt na lékařku, která by měla být přítomna v pondělí, abych se s ní buď já nebo přímo praktická lékařka domluvila na navýšení limitu apod. Dozvěděla jsem se, že náš případ není ojedinělý, zrovna nedávno sem přišel kdosi povědět o zanedbané rakovině, že byla touto nemocnicí zachycena až v konečném stádiu.

29. 10. - středa

Nemohu se dovolat revizní lékařce na VZP, proto navštěvuji osobně, 5. patro - revizní lékaři.

Mluvila jsem s jednou z lékařek, odvyprávěla jsem ve stručnosti maminky příběh, její hospitalizaci v nemocnici a také zmínila nepravdivý zápis stomické sestry v dokumentaci. Věci se mají tak: pokud byla maminka součástí stomické poradny už jen proto, že byla hospitalizována v nemocnici na chirurgii, potom ji stomická poradna nemůže vyřadit z evidence, jelikož by tím porušovala zákon. Neporušila by jen v případě, že pacient sám odmítá navrhovanou léčbu či kontrolu - zamrazilo mne při této myšlence. Je to ten důvod, proč stomická sestra napsala nepravdivou větu: pacientka odmítá léčbu??? Pokud maminky hospitalizace na chirurgickém oddělení neznamenala zároveň evidenci ve stomické poradně (bylo by to ale zvláštní, když odtud za ní sestra chodila se sice špatnou, ale péčí) potom má nemocnice právo na odmítnutí při jím stanoveném limitu pacientů a odeslání pacienta k praktické lékařce. Zjistím to.

30. 10. - čtvrtek

Dnes maminky muži odpověděl na e-mail pan prof. MUDr. Miroslav Ryska, CSc., požádali jsme ho, zda by mohl posoudit maminky případ a případnou reoperaci stomie u nich v pražské Ústřední vojenské nemocnici. Maminku by rád viděl dne 12. 11. 2014, budeme muset zajistit převoz sanitou a vše potřebné, snad se nám podaří do té doby více stabilizovat stav a maminka bude převozu schopna. Sáčky stále nedrží, dnes protékaly po dvou hodinách, kůže krvácivá, bolavá, rudá. Stomická sestřička odjinud nám telefonuje každý den, má starost, snaží se pomoci.

Zde mé denní zápisy končí, pokračuji ve studiu opisu celé zdravotnické dokumentace.

~

U revizní lékařky zdravotní pojišťovny jsem zajistila převoz mé maminky sanitou do Prahy. Požádala ji, aby praktickou lékařku informovala o tom, že jsou pro převoz mé maminky sanitním vozem do nespádové nemocnice splněny obě dvě podmínky (není schopna cestovat hromadnou dopravou a ve zdejší nemocnici jí lékaři nejsou schopni zajistit potřebnou léčbu), neboť tyto praktická lékařka neznala a domnívala se, že na sanitu nárok nemáme.

Má maminka byla v Ústřední vojenské nemocnici úspěšně odoperována dne 11. prosince 2014, kdy jí byl stomický vývod zrušen - stomie tzv. zanořena. Po osmi dnech jsme si ji vezli domů a pak prožili společně šťastné Vánoce.

Panu profesoru MUDr. Miroslavu Ryskovi, CSc. nepřestanu být nikdy vděčna za to, že nám ji vrátil alespoň na těch několik následujících měsíců zpátky do života. Do Vánoc roku 2015. Těch posledních a navždycky bolavých...

Zpracováno ke dni 9. 11. 2019
www.pod-poklickou-ceskych-nemocnic.webnode.cz